

μους τε κάδιαφόρους . . . εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ιδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδέν. Πρβλ. ιδέα.

ἄτοπος. Ἄτοπος/παράδοξος, absurd/odd, Δημόκριτος 155.8 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. || ἄτοπον (ἐστί). Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτοὺς . . . περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἀτραπός (τύπ. ἀταρπός). Ἀτραπὸς/μονοπάτι, footpath, Παρμενίδης 2.6 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν Ἐμπεδοκλῆς 24 μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 112.9 πρὸς κέρδος ἀταρπός. Πρβλ. πόρος, κέλευθος, ὁδός.

ἀτρεκέως. Ἀκριβῶς, exactly, Διογένης 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὁμοιον.

ἀτρεκής. Βέβαιος, certain, Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὐόντι οὐδὲν ἀτρεκέως συνίεμεν. Πρβλ. ἀτρεκέως, ἀτρεμής.

ἀτρεμής. Ἀτρεμος/σταθερός, unwavering/stable, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμέσ ἦτορ 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμέσ.

ἀτυχεῖν (ἀντίθ. εὐτυχεῖν). Ἀτυχῶ/κακοτυχῶ, fail/be unfortunate, Δημόκριτος 180 ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. δυστυχεῖν.

αὐαίνεσθαι (ἀντίθ. νοτίζεσθαι). Ξηραίνομαι, become dry, Ἡράκλειτος 126 θερμοὺν φύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεταί. Πρβλ. αὔος, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐγή (συνών. σέλας, φλόξ, φῶς). Φῶς/λάμψη, light/brilliance, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀργέτι δεύεται αὐγῇ 43 ὥς αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρὺν 135.2 διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,7) αὐγὴ τοῦ ἡλίου. Πρβλ. ἀνταυγεῖν. || **αὐγαί.** Ἀκτίνες, rays, Παρμενίδης 15 πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Ἐμπεδοκλῆς 42.1 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς 115.10 ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος. Πρβλ. ἀκτίς.

αὐλὸς 1 (συνών. πόρος). Σωλὴν/ἄγωγός, tube/conductor, Ἀναξίμανδρος 4 προσηστῆρος αὐλὸς Ἐμπεδοκλῆς 100.10 αὐλοῦ

πορθμὸν 2. Αὐλὸς/φλογέρα, flute, Ἀρχύτας 1.41 ἔν γα τοῖς α ὕ-
λ ο ῖ ς τὸ ἐκ τοῦ στόματος φερόμενον πνεῦμα. Πρβλ. DK I 439,3.

αὔξειν (τύπ. ἀέξειν, συνών. ἐπαύξειν). Ἐπαυξάνω/ἀναπτύσσω,
augment/develop, Ἐμπεδοκλῆς 17.14 μάθη γάρ τοι φρένας α ὕ-
ξ ε ι 37 α ὕ ξ ε ι δὲ χθὼν μὲν σφέτερον δέμας 110.4 αὐτὰ γὰρ
α ὕ ξ ε ι ταῦτ' εἰς ἦθος ἕκαστον Ἀρχύτας 3.7 ὁμόνοϊαν δὲ α ὕ ξ η-
σ ε ν λογισμὸς εὐρεθεῖς. || **αὔξεσθαι** (συνών. ἐναύξεσθαι, ἀντίθ. φθί-
νειν). Αὐξάνομαι, grow/increase, Παρμενίδης 8.7 πῇ πόθεν α ὕ-
ξ η θ έ ν; Ζήνων 2.6 μηδὲ αὐ προσγινομένου α ὕ ξ ή σ ε τ α ι
Ἐμπεδοκλῆς 17.1-16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν η ὕ ξ ή θ η μόνον εἶναι ἐκ
πλεόνων 26.2 καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ α ὕ ξ ε τ α ι ἐν μέρει
αἴσης.

αὔξεις. Αὔξησις/ἀνάπτυξις, increase/growth, Πυθαγόρειοι C
6 (DK I 466,10) γένεσιν, α ὕ ξ η σ ι ν .

αὔος (συνών. καρφαλέος, ξηρός, ἀντίθ. διερός, ὑγρός). Ξηρός,
dry, Ἡράκλειτος 118 α ὕ η ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη. Πρβλ.
αὐαίνεσθαι, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐτάρκεια. Αὐτάρκεια, self-sufficiency, Δημόκριτος 209 α ὕ-
τ α ρ κ ε ί η τροφῆς 246 ξενιτεῖη βίου α ὕ τ ά ρ κ ε ι α ν διδάσκει.

αὐτάρκης. Αὐτάρκης/ἐπαρκής, self-sufficient/sufficient, Δη-
μόκριτος 176 μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ α ὕ τ ά ρ κ η ς
210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, α ὕ τ α ρ κ έ α δὲ
σωφροσύνη.

αὐταυτος. Αὐτὸς καθ'αυτὸς/αὐτὸς ὁ ἴδιος, in himself, Φιλόλαος
5 ἄς ἕκαστον α ὕ τ α υ τ ὸ σημαίνει Ἀρχύτας 2.12 ὁ πρῶτος
ὄρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου α ὕ τ α υ τ ο υ 3.3 τὸ δὲ ἐξευρὲν δι'
α ὕ τ α υ τ ο υ καὶ ἰδίᾳ.

αὐτή. Ἦχος/τρίξιμο, sound/creaking, Παρμενίδης 1.6 ἄ-
ξων... ἴει... ἄ υ τ ή ν.

αὐτοκρατής. Αὐτεξούσιος/αὐτοδύναμος, self-governing/self-
empowering, Ἀναξαγόρας 12.2 νοῦς δέ ἐστιν ἄπειρον καὶ α ὕ-
τ ο κ ρ α τ έ ς. Πρβλ. ἐπ' ἐωυτοῦ, ἐφ' ἑαυτοῦ.

